

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
117/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. szeptember 24.

A C-195/20. PPU. sz. ügyben hozott ítélet
Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof kontra XC

Egy első európai elfogatóparanccsal érintett személlyel szemben az – egy második európai elfogatóparancs végrehajtásaként történő – átadás előtt elkövetett, az átadás alapjául szolgáló bűncselekménytől eltérő másik bűncselekmény miatt alkalmazott, személyi szabadságot korlátozó intézkedés nem ellentétes az uniós joggal, amennyiben ez a személy az első európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállam területét önként elhagyta

Ebben az összefüggésben a hozzájárulást a vádlottat a második európai elfogatóparancs alapján átadó tagállam végrehajtó hatóságainak kell megadniuk

XC-vel szemben három különböző büntetőeljárás indult Németországban. Először, 2011. október 6-án egy helyi bíróság XC-t halmazati büntetésként egy év kilenc hónap szabadságvesztés-büntetésre ítélte. E büntetés végrehajtását felfüggesztették.

Másodszor, 2016-ban XC-vel szemben Németországban büntetőeljárást indítottak olyan cselekmények miatt, amelyeket Portugáliában követett el. Mivel XC Portugáliában tartózkodott, a Staatsanwaltschaft Hannover (hannoveri ügyészség, Németország) az e cselekmények miatti büntetőeljárás lefolytatása céljából európai elfogatóparancsot bocsátott ki. A portugál végrehajtó hatóság hozzájárult XC-nek a német igazságügyi hatóságok részére történő átadásához. A német igazságügyi hatóság XC-t egy év három hónap szabadságvesztés-büntetésre ítélte. E büntetés végrehajtása alatt megszüntették a 2011-ben kiszabott büntetés végrehajtásának felfüggesztését.

2018. augusztus 22-én a Staatsanwaltschaft Flensburg (flensburgi ügyészség, Németország) kérte a portugál végrehajtó igazságügyi hatóságot, hogy mondjon le a specialitás szabályának alkalmazásáról, és járuljon hozzá a 2011-ben kiszabott büntetés végrehajtásához. A 2002/584 kerethatározat¹ 27. cikkének (2) bekezdésében rögzített ezen szabály szerint ugyanis az átadott személy az átadása előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem vonható büntetőeljárás alá, nem ítélt el, és nem fosztható meg szabadságától. Mindazonáltal ugyanezen cikk (3) bekezdésének g) pontja kimondja, hogy a specialitás szabálya nem alkalmazandó, ha a személyt átadó végrehajtó igazságügyi hatóság hozzájárulását adja.

2018. augusztus 31-én a portugál végrehajtó igazságügyi hatóság válaszában XC-t szabadon bocsátották. 2018. szeptember 18-án a vádlott Hollandiába, majd Olaszországba utazott. Egy nappal később a flensburgi ügyészség európai elfogatóparancsot bocsátott ki XC-vel szemben a 2011. október 6-án hozott ítélet végrehajtása céljából. Ezen európai elfogatóparancs alapján XC-t elfogták Olaszországban. Az olasz végrehajtó igazságügyi hatóság hozzájárulását adta XC német hatóságoknak történő átadásához.

Harmadszor, 2018. november 5-én az Amtsgericht Braunschweig (braunschweigi helyi bíróság, Németország) nemzeti elfogatóparancsot bocsátott ki (a továbbiakban: 2018. november 5-i elfogatóparancs) az XC által 2005-ben, Portugáliában elkövetett cselekmények miatti harmadik

¹ A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.; a továbbiakban: 2002/584 kerethatározat).

ügyben indítandó büntetőeljárás lefolytatása céljából. 2018 decemberében a Staatsanwaltschaft Braunschweig (braunschweigi ügyészség, Németország) azt kérte az olasz végrehajtó igazságügyi hatóságtól, hogy járuljon hozzá az XC-vel szemben e cselekmény miatti büntetőeljárás megindításához is. Az említett hatóság e kérelem alapján megadta a hozzájárulást.

XC 2019. július 23. és 2020. február 11. között a nemzeti elfogatóparancs alapján előzetes letartóztatásban volt Németországban. Ezen időszak alatt XC-t a Portugáliában, 2005-ben elkövetett cselekmények miatt 2019. december 16-án halmazati büntetésként hét év szabadságvesztés-büntetésre ítélték, amely figyelembe veszi a 2011. október 6-i ítéletet.

XC a 2019. december 16-i ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, azaz a Bundesgerichtshofhoz (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország), többek között a 2002/584 kerethatározatban előírt specialitás szabályára hivatkozva. XC lényegében azt állítja, hogy mivel a portugál végrehajtó hatóság nem járult hozzá a Portugáliában, 2005-ben elkövetett cselekmények miatti büntetőeljárás lefolytatásához, a német hatóságok nem voltak jogosultak eljárást indítani. Ezen érvre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a 2018. november 5-i elfogatóparancs helybenhagyható-e, vagy azt meg kell semmisíteni.

A sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárásban 2020. szeptember 24-én hozott ítéletében a Bíróság kimondta, hogy a 2002/584 kerethatározat 27. cikkének (2) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ezen cikk (2) bekezdésében meghatározott specialitás szabályával nem ellentétes az átadás előtt elkövetett, az átadás alapjául szolgáló bűncselekménytől eltérő másik bűncselekmény miatt egy első európai elfogatóparanccsal érintett személlyel szemben alkalmazott, személyi szabadságot korlátozó intézkedés, amennyiben az érintett személy önként elhagyta az első elfogatóparancsot kibocsátó tagállam területét, majd egy második, szabadságvesztés büntetés végrehajtása céljából e távozást követően kibocsátott európai elfogatóparancs alapján e tagállamnak átadták, feltéve hogy a második európai elfogatóparancs kapcsán az azt végrehajtó igazságügyi hatóság hozzájárult a büntetőeljárásnak a személyi szabadságot korlátozó intézkedés alapjául szolgáló bűncselekményre való kiterjesztéséhez.

E tekintetben a Bíróság megjegyezte, hogy a 2002/584 kerethatározat 27. cikke (2) bekezdésének szó szerinti értelmezéséből kitűnik, hogy a specialitás szabálya szorosan valamely konkrét európai elfogatóparancs alapján történő átadáshoz kapcsolódik, mivel e rendelkezés szövege az „átadásra” egyes számban utal. Ezt az értelmezést támasztja alá az említett rendelkezés rendszertani értelmezése is, mivel a 2002/584 kerethatározat más rendelkezései² is arra utalnak, hogy a specialitás szabálya a konkrét európai elfogatóparancs végrehajtásához kapcsolódik. E körülmények között annak megkövetelése, hogy mind a terheltet az első európai elfogatóparancs alapján átadó tagállami végrehajtó igazságügyi hatóság, mind pedig a terheltet a második európai elfogatóparancs alapján átadó tagállami végrehajtó igazságügyi hatóság a 2002/584 kerethatározat 27. cikke (3) bekezdésének g) pontja értelmében hozzájárulását adja, gátolná az átadási eljárás hatékonyságát, és ezáltal veszélyeztetné a 2002/584 kerethatározatnak a tagállamok igazságügyi hatóságai közötti átadások megkönnyítésére és meggyorsítására irányuló célkitűzését.

Ennélfogva, mivel a jelen ügyben XC önként hagyta el Németország területét azt követően, hogy az első európai elfogatóparancsban megjelölt tényállás miatt vele szemben kiszabott büntetést ebben a tagállamban letöltötte, már nem hivatkozhat az első európai elfogatóparancs kapcsán alkalmazandó specialitás szabályára. Mivel a jelen ügyben a specialitás szabálya tiszteletben tartásának értékelése szempontjából egyedül a második európai elfogatóparancs alapján foganatosított átadás releváns, a 2002/584 kerethatározat 27. cikke (3) bekezdésének g) pontjában megkövetelt hozzájárulást kizárólag a vádlottat az említett európai elfogatóparancs alapján átadó tagállami végrehajtó igazságügyi hatóságnak kell megadnia.

² Többek között az 1. cikk (1) bekezdése, amely az európai elfogatóparancsot az általa kitűzött konkrét célra tekintettel határozza meg, valamint a 8. cikk (1) bekezdése, amely megköveteli, hogy minden európai elfogatóparancs pontos legyen az alapul fekvő bűncselekmények jellegét és jogi minősítését illetően, és ismertesse azok elkövetésének körülményeit.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499